N:o 97.

Ank. till Riksd. kansli den 9 maj 1899, kl. 11 f. m.

Memorial, angående statsregleringen för år 1900.

(R. A.)

Sedan icke allenast beloppen af de utaf Riksdagen beviljade anslag blifvit af Riksdagen bestämda, utan ock de summor blifvit fastställda, hvartill såväl statsverkets ordinarie inkomster som tull- och postmedlen, bevillningsafgifterna för särskilda förmåner och rättigheter, stämpelmedlen, bränvinstillverkningsskatten och hvitbetssockertillverkningsafgiften för år 1900 skola beräknas, äfvensom beslut fattats angående dispositionen af riksbankens vinst för år 1898, får statsutskottet, jemlikt 39 § riksdagsordningen, för Riksdagen framlägga resultatet af statsregleringen jemte den utskottet åliggande utredning af riksgäldskontorets behof.

Härvid har utskottet dock först att afgifva yttrande öfver vissa väckta, ännu oafgjorda förslag samt angående sättet för anvisande af vissa anslagsbelopp med mera, på sätt här nedan synes.

Uti en inom Första Kammaren väckt motion (n:o 28) har herr *C. F. Wærn* föreslagit, bland annat, att det öfverskott af inkomster, deruti äfven bevillningen af fast egendom samt af inkomst inbegripen, öfver samtliga af Riksdagen beslutade utgifter, som vid uppgörande af statsregleringen vid innevarande riksdag befunnes uppkomma, skulle öfverföras till fonden för reserverade medel.

Till stöd för detta förslag har motionären anfört:

»I § 62 regeringsformen är föreskrifvet, att sedan statsverkets behof blifvit af Riksdagen pröfvade, ankommer det på Riksdagen att en deremot svarande bevillning sig åtaga.

Detta stadgande har sin historiska grund deruti, att det var genom bevillningar Rikets Ständer fylde de stora behof, som krigen under sextonhundratalet förorsakade, och uti de tvister, hvilka 1786 och följande riksdagar uppstodo mellan konung Gustaf III och ständerna, på grund hvaraf det blef särskildt angeläget att 1809 uttryckligen i grundlagen stadga ständernas uteslutande rätt att om bevillningen besluta. I de enklare förhållanden, som då förefunnos, ansågos ock statsverkets öfriga inkomster mera bestämda, och att det alltid var genom förändringar i bevillningen jemvigt mellan utgifters och inkomsters belopp skulle vinnas, och äfven var tänkbart, att i det fall, att öfriga inkomster blefve fullt tillräckliga för utgifternas bestridande, ingen bevillning skulle åtagas. Men i detta förhållande ha sedan dess stora förändringar inträdt, i det att, i följd af det i kommunallagarne bestämda sambandet mellan bevillningen och kommunalskatterna, utgående af bevillning gjorts nödvändigt; och genom de högtidliga förklaringarne derom, att det i följd af grundskatternas afskrifning och lindringarne i rustnings- och roteringsbesvären uppkomna större behofvet af andra statsinkomster skulle genom direkta skatter fyllas, kan, åtminstone för den närmaste framtiden, ej minskning i bevillningen, men väl möjligt behof af tilläggsbevillning tänkas.

Numera är det derför vid statsregleringarnes uppgörande icke den allmänna bevillningen, som skall afpassas efter utgifterna, utan utgifterna, som skola afpassas så, att just det behof af bevillning uppkommer, som Riksdagen vill åtaga sig. Derför uppskjutes riksdag efter riksdag behandlingen i statsutskottet af vissa ifrågakommande anslag eller afsättningar till fonder, till dess att de under hufvudtitlarne förekommande utgifterna blifvit af Riksdagen bestämda och statsverkets inkomster utom bevillningen beräknade, hvarför också de anslag, som derefter beslutas, upptagas under rubrik »utom hufvudtitlarne».

Detta förfarande medför dock ganska stora olägenheter. Hufvudtitlarnes genomgående medhinnes icke förr än inemot den tid, då riksdagarne vanligen afslutas; och återstående ärenden kunna då icke få lika grundlig utredning och moget öfvervägande, som kommit tidigare behandlade ärenden till godo.

Det öfvervägande flertalet af medlemmarne af den svenska Riks-

dagen äro män, som hafva enskild verksamhet. Denna kan anses mer eller mindre betydande, men sådan den för en hvar befinnes, är dess öfvervakande för honom af högsta vigt. Eftersyn deraf försvåras genom riksdagsarbetet, naturligen i all synnerhet för de i landsorten boende riksdagsmännen. Mot den vanliga tiden för en riksdags afslutande blifva krafven på deras hemkomst oafvisliga, och särskildt för landtbrukarne är väl detta i medlet af maj oftast fallet. Det blir då en så stark och allmän åtrå efter riksdagens snara slut, att dess förlängning för beredande af rymligare tid för vissa frågors behandling ej kan ske. Mången gång är dock den nödtvungna snabba behandlingen af vigtiga ärenden mycket olämplig och har ej undgått att väcka förargelse.

Det har flera gånger blifvit ifrågasatt att för vinnande af mera tid för vigtigare riksdagsärendens behandling göra en förändring i riksdagsordningen, hvarigenom det skulle blifva möjligt att från en riksdag till en annan uppskjuta afgörandet af ett ärende, men dertill uppgjorda förslag hafva befunnits medföra sina egna väsentliga olägenheter och hafva derför ej vunnit bifall.

Då grundorsaken till den öfverklagade olägenheten är, att besluten om vissa utgifters belopp ansetts hafva så stort inflytande på behofvet af bevillning, att de först vid bestämmandet af dess belopp d. v. s. vid statsregleringen borde afgöras, så synes enklaste sättet att afhjelpa den vara att utfinna ett annat medel för regleringen, så att beloppen af de nämnda utgifterna och af bevillningen blifva af hvarandra oberoende.

Sedan det blifvit beslutadt, att den allmänna bevillningen icke längre skulle ingå till riksgälds-, utan derefter till statskontoret, jemte flera förändringar angående statsregleringen, har 1874 i rikshufvudboken intagits ett konto, kalladt fonden för reserverade medel. Denna fond godtgöres för öfverskotten af statsverkets inkomster öfver beräknade belopp och uppkomna besparingar i förslagsanslag efter afdrag af brister å vissa inkomsttitlar och brister i förslagsanslag; vidare öfverföras dit myntverkets behållningar och odisponerade behållningar å extra statsanslag samt sådana tillfälliga behållningar i konsulskassan eller hos postverket m. fl., som Kongl. Maj:t finner vara för sina ursprungliga ändamål öfverflödiga. Uppstår deremot något år det förhållande, att brister i beräknade inkomster och i förslagsanslag uppgå till belopp, som öfverstiga öfverskotten å inkomster och besparingarne å förslagsanslagen jemte öfriga fonden tillkommande behållningar, så påföres fonden den öfverskjutande bristen, och denna måste då påföl-

jande riksdag ersättas. Fondens behållning balanseras i vanlig ordning, och det är denna behållning, som, för såvidt den icke genom föregående Riksdagars beslut redan blifvit disponerad, hvarje riksdag under benämning »öfverskott å statsregleringen för föregående år» ställes till Riksdagens disposition. — Om nu Riksdagen icke disponerade hela detta öfverskott, utan qvarlemnade en del deraf, eller vid statsregleringens uppgörande väl toge hela öfverskottet i beräkning, men när det visade sig att inkomsterna öfverstego eller utom bevillningen fullt betäckte samtliga utgifterna, till fonden lemnade ett så stort belopp, att derefter för behofvens fyllande återstode just så mycket, som ansåges böra genom bevillning uttagas, så skulle deremot vid tillfälle, då utgifterna öfverstego inkomsterna med mera än det belopp, som Riksdagen ville genom bevillning uttaga, bristen kunna från fonden fyllas. — Om t. ex. 6 millioner ansågos vara ett passande belopp för bevillning af fast egendom samt af inkomst, och statsverkets öfriga inkomster blifvit beräknade till 130 millioner, samt utgifterna bestämda till 126 millioner, så borde 10 millioner lemnas till fonden för reserverade medel; och om deremot vid en följande riksdag alla inkomster utom nämnda bevillning beräknades till blott 120 millioner, men samtliga utgifter bestämts till 130 millioner, så borde 4 millioner tagas från fonden för att jemte 6 millioner bevillning fylla behofvet, och tilläggsbevillning blefve onödig.

På liknande sätt förfors verkligen vid 1892 års riksdag, då af befintligt öfverskott från 1890 års statsreglering kronor 7,318,398: 33 endast kronor 5,818,000 togos i anspråk för 1893 års statsreglering, och den hos fonden för reserverade medel qvarlemnade återstoden, omkring 1½ million, kom synnerligen väl till pass vid 1893 års riksdag, då det upplystes, att brist i statsregleringen för 1891 uppkommit till belopp af kronor 661,413 och beräknades en brist i 1892 års statsreglering af 844,000 kronor, eller tillsammans ungefär just det belopp, som 1892 sparats.

Någon förlust för statsverket eller olägenhet deraf, att millioner qvarlemnades eller öfverfördes till fonden för reserverade medel, kan ej uppkomma, ty denna fond kan alls ej qvarhålla några medel. Under förutsättning, att statskontorets kassaförlagsfond vore tillräcklig för dess behof, skulle dessa millioner genast efter Riksdagens föreskrifter, dem statskontoret noga följer, för förräntning öfverlemnas till riksgäldskontoret, och således inbringa motsvarande ränta mot den, som, om ett motsatt förfarande följdes och millionerna användes till statsbanebyggnader i stället för att för dem upplåna medel, skulle besparas stats-

verket, men skilnaden är den, att de vid det förra förfarandet vore för kommande Riksdagar i händelse af behof disponibla, i stället för att vid det senare uppkommande behof öfver tillgångar genast måste fyllas med nya eller ökade skatter. Det är dessutom väl att ihågkomma, att dessa för räkning af fonden för reserverade medel hos statskontoret qvarlemnade belopp skulle göra samma tjenst som dess kassaförlagsfond, och således under en motsatt förutsättning mot den nyssnämnda, eller i det fall, att kassaförlagsfonden vore otillräcklig för statskontorets behof, skulle vara till synnerlig nytta och afvärja tvång för statskontoret att begära försträckning af riksgäldskontoret. Beräkningen, att en kassaförlagsfond af 15 millioner skulle vara tillräcklig för statskontorets behof, gjordes 1891, för hvilket år riksstatens slutsumma var kronor 94,950,000 och slutsumman för 1899 års riksstat är deremot kronor 123,393,000, och kassaförlaget måste stå i tillfredsställande förhållande till riksstatens slutsumma, ty utgifterna måste till fullo och punktligt bestridas, äfven om inkomsterna af någon anledning skulle slå fel, och ju större beloppen äro, desto större kan ock lätteligen en brist blifva. Det är de med förvånande ymnighet inflytande stora statsinkomsterna, som hittills ej gjort behofvet af en större kassaförlagsfond märkbart.

Om förenämnda förfaringssätt antages, finnes ej längre något hinder för att å de tider, statsutskottet finner lämpligast, i riksdagens början, eller under dess fortsättning, företaga behandling af de ärenden, som hittills blifvit uppskjutna till sjelfva slutet af riksdagen, för att afgöras i samband med statsregleringen, och då denna endast skulle bestå i jemförelse af de då kända faktorerna: beloppen af beslutade utgifter, beloppen af beräknade inkomster och beloppet af den bevillning, som i sig sjelf ansåges lämpligast, så skulle beräkningen af det tillskott, som skulle göras till fonden för reserverade medel, eller den fyllnadssumma, som derifrån skulle hemtas, ej gifva anledning till Riksdagens förlängning.»

Med motionärens förevarande framställning åsyftas en genomgripande förändring i de grunder, som för närvarande tillämpas vid uppgörandet af statsregleringen. Enligt motionärens förslag skulle nemligen vid statsregleringen fonden för reserverade medel användas för betäckande af den brist eller mottagande af det öfverskott, som kunde visa sig uppstå vid jemförelse mellan de af Riksdagen beviljade anslag och de påräkneliga inkomsterna, deruti inberäknadt jemväl bevillningen af fast egendom och af inkomst. Denna bevillning skulle sålunda, i motsats till hvad nu är förhållandet, vara till beloppet be-

stämd redan innan statsregleringen uppgjordes. Härvid må emellertid erinras, att i regeringsformens 62 § stadgas, att, sedan statsverkets behof blifvit af Riksdagen pröfvade, det ankommer på Riksdagen att en deremot svarande bevillning sig åtaga. I öfverensstämmelse härmed bör ock, såsom hittills förfarits, den allmänna bevillingen fastställas först efter det riksstatens samtliga utgifter å ena sidan och deras öfriga inkomsttitlar å den andra blifvit bestämda. Enligt utskottets mening utgör nämnda grundlagsstadgande ett bestämdt hinder för antagande af motionärens berörda förslag, och får utskottet på grund häraf hemställa,

1:o.

att herr Wærns ifrågavarande förslag icke må af Riksdagen bifallas.

I propositionen angående statsverkets tillstånd och behof har Kongl. Maj:t föreslagit, att såsom tillgång vid förevarande statsreglering må beräknas och användas *öfverskott å statsregleringarna för föregående år* 21,316,000 kronor.

Beträffande resultatet af 1897 års statsreglering hade statskontoret i skrifvelse till Kongl. Maj:t den 15 juli nästlidet år anmält, att å statsverkets inkomster samt ordinarie och extra förslagsanslag uppstått ett nettoöfverskott af ..... kronor 20,129,227: 23
hvartill borde läggas:

af myntverkets behållning för år 1897 enligt nådigt bref den 5 maj 1882	„	1,102,616: 84
besparing å nionde hufvudtitelns anslag »bidrag till folkskolelärares pensionering»	„	916: 67
samt odisponerade behållningar å en del extra statsanslag enligt särskilda Kongl. Maj:ts föreskrifter	„	82,988: 15.

så att öfverskottet i sin helhet uppginge till..... kronor 21,315,748: 89.

I samma skrifvelse hade statskontoret jemväl redogjort för den i rikshufvudboken under benämning af »fonden för reserverade medel» upplagda särskilda räkning öfver öfverskott och brister i statsregleringane,

hvaraf inhemtades, att behållningen å denna fond vid 1897 års början utgjorde ..... kronor 35,140,471: 50
hvartill komme ofvannämnda öfverskott ..... „ 21,315,748: 89

tillsammans kronor 56,456,220: 39

att om derifrån afräknades hvad i 1897 års riksstat blifvit anvisadt att från fonden utgå ... „ 8,296,000: —

uppkomme det belopp af ..... kronor 48,160,220: 39,

hvartill enligt 1897 års rikshufvudbok behållningen å ofvannämnda särskilda räkning vid samma års slut uppginge, samt att af denna behållning, hvaraf vore disponeradt enligt 1898 års riksstat 14,229,000 kronor och enligt 1899 års riksstat 12,615,000 kronor, alltså återstode att disponera en summa af 21,316,220 kronor 39 öre.

Angående statsregleringen för år 1898 har statsrådet och chefen för finansdepartementet meddelat, att enligt en approximativ beräkning öfverskottet å densamma skulle blifva omkring 19,632,000 kronor, hvilket öfverskott departementschefen ansett böra reserveras för den statsreglering, som skall uppgöras för år 1901.

I en af herr *O. A. Ericsson* i Ofvanmyra m. fl. inom Andra Kammaren väckt motion (n:o 181) har föreslagits, att af föregående års öfverskott, 21,316,000 kronor, måtte bestridas kostnaderna för alla under år 1900 förekommande jernvägsbyggnader för statens räkning, och att derjemte ett belopp af 2,000,000 kronor öfverlemnas till riksgäldskontoret för att, efter dess fullmägtiges beprövande, användas antingen till afbetalning å 1887 års statslån eller ock till inköp af utelöpande statsobligationer.

Motionärerna synas afse, att ifrågavarande öfverskott å statsregleringarna för föregående år icke skulle upptagas såsom tillgång i 1900 års riksstat, utan att å denna öfverskottssumma skulle direkt anvisas dels de för samma år beviljade anslag till jernvägsbyggnader för statens räkning, dels ock ett angifvet belopp för afbetalning å statsskulden. Såsom af de i motionen anförda skäl framgår, hafva motionärerna härmed velat vinna, att upplåning skulle kunna för nästkommande år undvikas. Uppenbart är, att ett sådant resultat kan uppnås endast för så vidt de af Riksdagen beslutade utgifterna för året till fullo betäckas af statsverkets tillgångar och inkomster. Om deremot detta icke kan påräknas, skulle ett i motionens syfte fattadt beslut att utan upplåning bestrida samtliga anslag till jernvägsbygg-

nader endast leda derhän, att i stället medel måste upplånas för täckande af andra statsutgifter, hvilket ingalunda synes innebära någon fördel. Vid sådant förhållande och då det synes utskottet i och för sig vara mindre lämpligt att å ifrågavarande öfverskottssumma anvisa särskilda statsutgifter, men berörda behållning torde vara i sin helhet erforderlig för de å riksstaten för nästa år förekommande anslag, får utskottet hemställa,

2:o

a) att såsom tillgång vid statsregleringen för år 1900 må beräknas och användas öfverskott å statsregleringarna för föregående år 21,316,000 kronor; och

b) att ifrågavarande, af herr O. A. Ericsson m. fl. väckta motion må anses besvarad genom utskottets under mom. a) gjorda hemställan.

I statsverkspropositionen har Kongl. Maj:t föreslagit Riksdagen medgifva, att till *arbetareförsäkringsfonden* måtte i riksstaten för år 1900 afsättas ett belopp af 1,400,000 kronor.

Uti särskilda inom Andra Kammaren väckta motioner har i fråga om afsättande af medel till nämnda fond föreslagits

af herr *J. P. Jansson* i Saxhyttan i motionen n:o 126:

att Riksdagen måtte höja det af Kongl. Maj:t till arbetareförsäkringsfonden i 1900 års stat begärda anslag 1,400,000 till 3,000,000 kronor;

af herr *A. Hedin* m. fl. i motionen n:o 129:

att Riksdagen måtte besluta, att år 1900 skall till arbetareförsäkringsfonden afsättas, utöfver den af Kongl. Maj:t föreslagna summan, ett belopp af 8,400,000 kronor,

och af herr *D. Bergström* m. fl. i motionen n:o 208:

att Riksdagen måtte bevilja 20 millioner kronor att under åren 1900—1903 afsättas till arbetareförsäkringsfonden, samt deraf i riksstaten för år 1900 afsätta ett belopp af 5 millioner kronor.

I riksstaten för hvart af åren 1896—1899 har afsatts ett belopp af 1,400,000 kronor, som tillgodoförts den enligt kongl. brefvet den 15 november 1895 under statskontorets förvaltning stälda arbetareförsäkringsfonden. Efter erinran härom har chefen för finansdepartementet till statsrådsprotokollet anfört, att den utgång, arbetareförsäkringsfrågan erhöll vid förra riksdagen, icke syntes innefatta någon anledning

att nu upphöra med dessa afsättningar, enär under alla förhållanden försäkringen, då den en gång blefve genomförd, komme att kräfva betydliga belopp, särskildt på det att pensionsförmånerna skulle komma äfven den nuvarande generationen till del.

Äfven utskottet anser, att Riksdagen bör jemväl för nästkommande år afsätta medel till ifrågavarande fond. Hvad angår beloppet för denna afsättning, synes emellertid, särskildt med hänsyn till de skilda meningar, som inom Riksdagen gjort sig gällande rörande arbetareförsäkringsfrågans lösning, giltig anledning saknas att öfverskrida den summa, som i sådant afseende af Kongl. Maj:t föreslagits och som jemväl för hvart af de föregående åren tillgodoförts fonden.

Utskottet hemställer derför,

3:o

a) att Riksdagen, med bifall till Kongl. Maj:ts förslag, må besluta, att till arbetareförsäkringsfonden skall i riksstaten för år 1900 afsättas ett belopp af 1,400,000 kronor; och

b) att ofvan omförmälda, af herrar J. P. Jansson, A. Hedin m. fl. och D. Bergström m. fl. väckta motioner må anses besvarade genom utskottets under mom. a) gjorda hemställan.

Kongl. Maj:t har i statsverkspropositionen föreslagit, att till *underlättande af åtgärder för arbetares olycksfallsförsäkring och sjukkassors bildande* måtte i riksstaten för år 1900 afsättas 250,000 kronor.

Till statsrådsprotokollet har statsrådet och chefen för finansdepartementet i denna fråga anfört följande:

»På Eders Kongl. Maj:ts framställning har Riksdagen, till underlättande af åtgärder för arbetares olycksfallsförsäkring och sjukkassors bildande, uppfört i riksstaterna för hvart af åren 1891—1895 ett belopp af 100,000 kronor och i riksstaten för år 1899 ett belopp af 250,000 kronor. Af de i staterna för åren 1891—1895 afsatta medlen återstodo vid 1897 års utgång 275,897 kronor 81 öre. Då, enligt hvad chefen för civilpartementet meddelat mig, utgifterna för ifrågavarande ändamål under den senaste tiden vuxit så mycket, att det icke synes vara säkert, att det nu tillgängliga beloppet skall räcka ända till slutet af

år 1900, får jag, efter samråd med chefen för nämnda departement, tillstyrka, att för ändamålet må för år 1900 afsättas 250,000 kronor.»

I enlighet härmed hemställer utskottet,

4:o.

att Riksdagen må i riksstaten för år 1900 uppföra ett belopp af 250,000 kronor att till underlättande af åtgärder för arbetares olycksfallsförsäkring och sjukkassors bildande afsättas.

Uti ofvan omförmälda, inom Första Kammaren väckta motion (n:o 28) har herr *C. F. Wærn* vidare föreslagit, att ett förslagsanslag af en million kronor till *restitution af tillverkningsskatt för denatureradt bränvin* skulle upptagas bland sjunde hufvudtitelns ordinarie anslag.

Med afseende å detta förslag har motionären anfört:

»I rikshufvudboken men ej i riksstaten förekommer under rubriken »utom hufvudtitlarne» en utgiftspost med det betydliga beloppet af nära en million, med hvars bestämmande eller beräkning Riksdagen ej tagit någon befattning. Utgiftsposten är restitution af tillverkningsskatt för denatureradt bränvin, och orsaken till detta märkliga förhållande är, att Riksdagen beslutat, att restitutionen skall utgå af bränvinstillverkningsskatten. Denna bestämmelse är likformig med den, att tullverkets utgifter bestridas direkt af tullmedlen, postverkets kostnader direkt af postmedlen, telegrafverkets af telegrafmedlen och lots- och fyrinrättningens af fyr- och båkmedlen, men är väl i sig sjelf oegentlig, enär statskontoret ej har någon sådan särskild befattning med bränvinstillverkningsskatten som de nämnda verken med de till dem ingående inkomsterna, utan nämnda skatt till statskontoret inlemnas bland andra skatter, och likaså utgiften bestrides bland andra utgifter. Den enda påföljd nämnda beslut kunnat hafva — förutom dess icke-förekommande i riksstaten — är derför, att utgiften i bokföringen af utgifter införes i kolumnen: »statsverkets inkomster godtgöra», och i bokföringen af inkomsterna framför bränvinstillverkningsskatten upptages motsvarande belopp i kolumnen »särskilda utgiftsanslag godtgöras»; men derigenom vinnes icke ens att nettobeloppet af tillverkningsskatten blir synlig, och om man särskildt vill utreda denna, så bör man väl ock afdraga utgifterna för kontrollkostnaderna, hvilka äro i riksstat under sjunde hufvudtiteln upptagna. Så bör väl äfven ske med restitutionen af skatt för det denaturerade bränvinet.»

Utskottet har icke kunnat finna, att någon verklig olägenhet är förenad med den af motionären påpekade anordningen, enligt hvilken restitution af tillverkningsskatt för denatureradt bränvin afföres direkt å den inflytande bränvinstillverkningsskatten. Vid sådant förhållande och då, såsom äfven i motionen blifvit upplyst, motsvarande anordning är genomförd jemväl beträffande vissa andra utgiftsposter, torde giltig anledning saknas att vidtaga den af motionären föreslagna förändringen.

Utskottet hemställer alltså,

5:o

att herr Wærns förevarande förslag icke må af Riksdagen bifallas.

Med bifall till utskottets hemställan i punkten 3:o af dess utlåtande n:o 30 har Riksdagen, till *anskaffande af ny rörlig materiel vid statens redan trafikerade jernvägar*, för år 1900 anvisat 5,590,000 kronor, med rätt för Kongl. Maj:t att låta utaf detta belopp förskottsvis under innevarande år af tillgängliga medel utanordna 590,000 kronor; och har utskottet i nämnda utlåtande anmält, att utskottet framdeles komme att afgifva förslag om sättet för anskaffande af berörda anslag.

I detta hänseende har Kongl. Maj:t i statsverkspropositionen föreslagit, att anslaget i fråga måtte anvisas att utgå å riksstaten utom hufvudtitlarna.

Deremot har herr *C. F. Wærn* i sin ofvan nämnda motion (n:o 28) yrkat, att anslaget till ny rörlig materiel vid statens redan trafikerade jernvägar skulle upptagas å extra ordinarie staten under sjette hufvudtiteln.

Detta motionärens yrkande sammanhänger med hans i samma motion väckta förslag om förändradt förfaringssätt vid statsregleringens uppgörande. Detta förslag, som till behandling upptagits under punkten 1:o här ofvan, har af anförda skäl blifvit af utskottet afstyrkt; och får utskottet, med afseende härå och då någon olägenhet icke visats vara förenad med det sedan längre tid tillbaka i regel iakttagna förfarandet att å riksstaten utom hufvudtitlarne uppföra anslag af ifrågavarande beskaffenhet, hemställa,

6:o

att Riksdagen, med bifall till Kongl. Maj:ts för-

slag och med afslag å herr Wærns i ämnet gjorda yrkande, må till utgående å 1900 års riksstat utom hufvudtitlarne anvisa det för nästkommande år beviljade anslaget å 5,590,000 kronor till anskaffande af ny rörlig materiel vid statens redan trafikerande jernvägar.

I enlighet med utskottets hemställan i punkten 4:o af dess utlåtande n:o 30 har Riksdagen, till *fortsättning af statsbanan mellan Boden och Ytter-Morjärv*, för år 1900 beviljat ett anslag af 1,000,000 kronor.

Vidare har Riksdagen med anledning af Kongl. Maj:ts framställning (statsutskottets utlåtande n:o 58) för år 1900 anvisat 1,000,000 kronor till *anskaffande af en ångfärja* att insättas i ångfärjeförbindelsen mellan Malmö och Köpenhamn.

Om sättet för anskaffande af dessa belopp åligger det utskottet att nu afgifva yttrande.

Kongl. Maj:t har föreslagit, att anslaget till fortsättning af statsbanan mellan Boden och Ytter-Morjärv måtte anvisas å riksstaten utom hufvudtitlarna, men att det till anskaffande af en ångfärja äskade beloppet måtte utgå från riksgäldskontoret.

Då emellertid statsregleringen lemnar tillgång att utan upplåning betäcka båda dessa belopp, hemställer utskottet,

7:o

att anslaget för år 1900 till fortsättning af statsbanan mellan Boden och Ytter—Morjärv 1,000,000 kronor må anvisas att utgå å nämnda års riksstat utom hufvudtitlarna; och

8:o

att jemväl anslaget för nästkommande år till anskaffande af en ångfärja att insättas i ångfärjeförbindelsen mellan Malmö och Köpenhamn 1,000,000 kronor må uppföras å samma års riksstat utom hufvudtitlarna.

Riksdagen har vidare, med anledning af Kongl. Maj:ts framställningar, för år 1900 beviljat

till *fortsättning af statsbanan mellan Gellivare och riksgränsen* 4,000,000 kronor (statsutskottets utlåtande n:o 30 punkten 5:o) och

till *fortsättning af statsbanan från Göteborg till Skee* 2,000,000 kronor (statsutskottets utlåtande n:o 78 punkten 2:o).

Då upplåning synes erforderlig för anskaffande af ej mindre förenämnda två anslag än äfven de för år 1900 beviljade 1,500,000 kronor af 1896 års fond till *låneunderstöd för enskilda jernvägar*, får utskottet hemställa,

9:o

att dels anslaget till fortsättning af statsbanan mellan Gellivare och riksgränsen 4,000,000 kronor, dels anslaget till fortsättning af statsbanan från Göteborg till Skee 2,000,000 kronor, dels ock de af 1896 års Riksdag för år 1900 beviljade 1,500,000 kronor till låneunderstöd för enskilda jernvägar, må till utgående från riksgäldskontoret anvisas, att enligt Kongl. Maj:ts disposition utbetalas, och riksgäldskontoret bemyndigas att medelst försäljning af svenska statsobligationer i mån af behof bereda erforderlig tillgång till förenämnda belopps utbetalning.

Riksdagen har, med bifall till Kongl. Maj:ts derom aflåtna proposition och utskottets hemställan i dess utlåtande n:o 25, bemyndigat riksgäldskontoret att tillhandahålla telegrafstyrelsen, för fortsatt utveckling af *statens telefonväsende*, ett lånebelopp af en million kronor, att i mån af behof och sedan detta för hvarje gång blifvit af Kongl. Maj:t pröfvadt, af telegrafstyrelsen i riksgäldskontoret lyftas och jemte ränta, motsvarande den ränteutgift, som genom berörda belopps öfverlemnande till telegrafstyrelsen förorsakas riksgäldskontoret inom tolf år från första lyftningsdagen återgäldas medelst afbetalningar, i den mån telegrafverkets medel dertill lemnade tillgång, dock så, att dylika afbetalningar borde en månad förut af telegrafstyrelsen för riksgäldskontoret tillkännagifvas.

Med bifall till derom af Kongl. Maj:t gjord framställning (statsutskottets utlåtande n:o 78 punkten 1:o) har Riksdagen härjemte, under godkännande, till hufvudsakliga delar, af de vid statsrådsprotokollet öfver civilärenden den 6 mars 1899 fogade förslagskontrakt angående förvärfvande för svenska statens räkning af *bandelen Örebro—Frövi* af

Örebro—Köpings jernväg och angående öfvertagande af kontrakt om trafikerande af Örebro—Svartå jernväg, ej mindre bemyndigat riksgäldskontoret att enligt bestämmelserna i förstnämnda kontrakt fullgöra liqviden af köpeskillingen med tillhörande räntebetalning samt utbetala godtgörelse för anläggning af ett förbindelsespår vid Frövi, än äfven för år 1900 anvisat

till kompletteringsarbeten å bandelen Örebro—Frövi	kronor	237,500: —
till inköp af rullande materiel för linien Spånga—Frövi—Örebro	„	300,000: —
till fullbordande af statsbanan mellan Krylbo och Frövi jemte spårutvidgningar i Örebro	„	500,000: —
eller tillsammans	kronor	1,037,500: —

att utgå af riksgäldskontoret.

Med anledning häraf hemställer utskottet

10:o

att i förslagsberäkningen öfver riksgäldskontorets inkomster och utgifter må upptagas fullmägtige medgifven upplåningsrätt ej mindre för ofvannämnda till fortsatt utveckling af statens telefonväsende anvisade summa 1,000,000 kronor, än äfven för de belopp, riksgäldskontoret på grund af Riksdagens förberörda beslut har att utbetala för förvärfvande åt staten af bandelen Örebro—Frövi samt till kompletteringsarbeten, inköp af rullande materiel och fullbordande af statsbanan mellan Krylbo och Frövi m. m.

Kongl. Maj:t har i statsverkspropositionen föreslagit, att till *fonden för extra amortering af statsskulden* måtte, utöfver det belopp, som jemlikt 1889 års Riksdags beslut bör dit ingå, afsättas 307,740 kronor.

Med anledning af upptagandet af 1888 års svenska tre procents statslån, å hvilket någon viss årlig amortering icke blifvit utfäst, beslöt 1889 års Riksdag, att till de under riksgäldskontorets förvaltning stående liqvidations- och amortissementsfonderna skulle årligen utbetalas en annuitet till belopp, motsvarande fyra procent af den för detta lån erhållna valuta, eller 885,333 kronor 33 öre, af hvilken annuitet ränta å 1888 års lån främst skulle utgå och återstoden användas

till amortering å statsskulden medelst ökad utlottning eller obligationsinköp tid efter annan.

Sedan i slutet af nästlidna år i riksgäldskontoret annullerats obligationer å tillsammans 1,555,555 kronor 56 öre af 1888 års statslån, hvilka obligationer blifvit uppköpta för fonden för extra amortering af statsskulden, utgör kapitalåterstoden af nämnda lån numera 25,111,111 kronor 11 öre. Den efter tre procent beräknade årliga räntan å denna summa uppgår till 753,333 kronor 33 öre, och om detta belopp frånbrages förberörda annuitetsanslag å 885,333 kronor 33 öre, återstår 132,000 kronor att jemlikt 1889 års Riksdags beslut öfverföras till fonden för extra amortering af statsskulden. Härutöfver lemnar statsregleringen tillgång att till nämnda fond afsätta 237,100 kronor; och får utskottet med anledning häraf hemställa,

11:o

att Riksdagen må besluta, att under år 1900 skall till den under riksgäldskontorets förvaltning stående fonden för extra amortering af statsskulden, förutom det belopp, som på grund af 1889 års Riksdags beslut bör till densamma ingå, utbetalas 237,100 kronor.

Under förutsättning af bifall till hvad utskottet här ofvan föreslagit, och om i öfrigt några på statsregleringen inverkande beslut icke vidare varda af innevarande Riksdag fattade, skulle, *utan* inberäkning bland inkomsterna af bevillning af fast egendom samt af inkomst, statsregleringen för år 1900 utfalla sålunda:

Tillgångar och inkomster:

Öfverskott å statsregleringarna för föregående år		kronor	21,316,000: —
Statsverkets *ordinarie* inkomster (statsutskottets utlåtande n:o 94)		„	22,541,000: —
Statsverkets *extra ordinarie* inkomster eller bevillningar (bevillningsutskottets betänkande n:o 29):			
Tullmedlen	kronor 45,200,000: —		
Postmedlen	„ 10,800,000: —		
Transport	kronor 56,000,000: —		43,857,000: —

Transport	kronor	56,000,000: —	43,857,000: —
Bevillningsafgifter för särskilda förmåner och rättigheter ...	„	750,000: —	
Stämpelmedlen	„	4,700,000: —	
Bränvinstillverkningsskatten	„	17,000,000: —	
Hvitbetssockertillverknings-afgiften	„	9,000,000: —	87,450,000: —
hvadan tillgångarna och inkomsterna för år 1900, med undantag af bevillningen af fast egendom samt af inkomst, uppgå till	kronor		131,307,000: —

Utgifter:

De på *ordinarie* stat uppförda utgifterna hafva blifva bestämda till följande belopp:

Första hufvudtiteln (statsutskottets utlåtande n:o 2)	kronor	1,320,000: —	
Andra hufvudtiteln (statsutskottets utlåtande n:o 3)	„	3,842,450: —	
Tredje hufvudtiteln (statsutskottets utlåtande n:o 4)	„	629,250: —	
Fjerde hufvudtiteln (statsutskottets utlåtande n:o 5 samt memorial n:is 33 och 44)	„	27,461,078: —	
Femte hufvudtiteln (statsutskottets utlåtande n:o 6)	„	7,484,840: —	
Sjette hufvudtiteln (statsutskottets utlåtanden n:is 7, 7 a och 74 samt memorial n:o 34)	„	5,831,900: —	
Sjunde hufvudtiteln (statsutskottets utlåtanden n:is 8 och 60 samt memorial n:is 35, 71 och 79)	„	20,747,890: —	
Åttonde hufvudtiteln (statsutskottets utlåtande n:o 9 och memorial n:o 69)	„	14,194,672: —	
Nionde hufvudtiteln (statsutskottets utlåtande n:o 10)	„	3,429,450: —	84,941,530: —
		Transport kronor	84,941,530: —

	Transport kronor		84,941,530: —
De extra ordinarie utgifter, som blifvit för år 1900 anvisade att utgå från statskontoret, utgöra:			
Första hufvudtiteln (statsutskottets utlåtande n:o 2)	kronor	100,000: —	
Andra hufvudtiteln (statsutskottets utlåtande n:o 3)	„	94,700: —	
Tredje hufvudtiteln (statsutskottets utlåtande n:o 4 och memorial n:o 32)	„	4,500: —	
Fjerde hufvudtiteln (statsutskottets utlåtande n:o 5 och memorial n:o 33 samt sammansatta stats- och lagutskottets utlåtande n:o 3 och memorial n:o 4)	„	6,390,372: —	
Femte hufvudtiteln (statsutskottets utlåtande n:o 6 och memorial n:o 70)	„	13,134,760: —	
Sjette hufvudtiteln (statsutskottets utlåtanden n:is 7, 30, 68, 74 och 77)	„	6,131,900: —	
Sjunde hufvudtiteln (statsutskottets utlåtande n:o 8 samt memorial n:is 35 och 72)	„	2,110,610: —	
Åttonde hufvudtiteln (statsutskottets utlåtanden n:is 9, 21 och 75 samt memorial n:o 69)	„	2,202,328: —	
Nionde hufvudtiteln (statsutskottets utlåtande n:o 10)	„	1,540,000: —	31,709,170: —
Härtill komma *dels* utom hufvudtitlarne:			
till anskaffande af ny rörlig materiel vid statens redan trafikerade jernvägar (statsutskottets utlåtande n:o 30)	kronor	5,590,000: —	
till fortsättning af statsbanan			
	Transport kronor	5,590,000: —	116,650,700: —

Transport		kronor 5,590,000: —	116,650,700: —
mellan Boden och Ytter Morjärv (statsutskottets utlåtande n:o 30)		„ 1,000,000: —	
till anskaffande af en ångfärja att insättas i ångfärjeförbindelsen mellan Malmö och Köpenhamn (statsutskottets utlåtande n:o 58)		„ 1,000,000: —	7,590,000: —
dels till utgående från riksgäldskontoret:			
riksdags- och revisionskostnader samt aflöningar m. m., förslagsvis		„ 792,000: —	
räntor och afbetalningar å statsskulden kronor 14,760,100: — efter afdrag af de till riksgäldskontoret ingående ränte- och kapitalbetalningar, förslagsvis	„ 4,135,800: —	kronor 10,624,300: —	11,416,300: —
dels ock, om utskottets här ofvan under punkterna 3:o och 4:o gjorda förslag bifallas:			
afsättning till arbetareförsäkringsfonden		kronor	1,400,000: —
afsättning till underlättande af åtgärder för arbetares olycksfallsförsäkring och sjukkassors bildande		„	250,000: —
		kronor	137,307,000: —
hvilket utgiftsbelopp med		„	6,000,000: —
öfverstiger summan af de här ofvan angifna tillgångarna och inkomsterna, bland hvilka bevillning af fast egendom samt af inkomst ej beräknats		kronor	131,307,000: —

Utskottet hemställer alltså,

12:o

att Riksdagen må för år 1900 åtaga sig en bevillning af fast egendom samt af inkomst till belopp af sex millioner kronor; samt

13:o

att bevillningsutskottet må erhålla uppdrag att föreslå sättet, huru nämnda bevillning bör utgå.

Kongl Maj:t har i statsverkspropositionen föreslagit, att Riksdagen må medgifva, att vid statsregleringen för år 1900 de i Rikets Ständers skrifvelse den 12 maj 1841 angifna grunder i afseende å dispositionen af besparingarna å hufvudtitlarne fortfarande måtte blifva gällande.

Utskottet, som ej haft något att härvid erinra, får hemställa,

14:o

att Riksdagen må besluta, att vid statsregleringen för nästkommande år de i Rikets Ständers skrifvelse den 12 maj 1841 angifna grunder i afseende å dispositionen af besparingarne å hufvudtitlarne fortfarande skola blifva gällande.

Till närmare upplysning om såväl innehållet af riksstaten för år 1900, sådan den blifvit af utskottet förslagsvis upprättad, som ock riksgäldskontorets inkomster och utgifter till 1900 års slut, jemväl sådana de blifvit af utskottet beräknade, får utskottet hänvisa till hosföljande bilagor n:is 1, 2 och 3.

Enligt bilagorna n:is 2 och 3, innefattande förslagsberäkningar öfver riksgäldskontorets inkomster och utgifter från och med den 4 innevarande maj till nästkommande års slut, utgöra riksgäldskontorets *utgifter:*

för tiden från och med den 4 innevarande maj till detta års slut	kronor	85,993,669: 88.
samt under år 1900	„	24,672,800: —
Summa	kronor	110,666,469: 88.

Riksgäldskontorets *inkomster* åter hafva upptagits till:

under år 1899, nu befintlig behållning inberäknad,	kronor	89,374,905: 64.
och under år 1900	„	24,672,800: —
Summa	kronor	114,047,705: 64.

Inkomsterna och tillgångarna, den nu befintliga behållningen inberäknad, öfverstiga således utgifterna med 3,381,235 kronor 76 öre, utgörande riksgäldskontorets beräknade behållning vid 1900 års slut.

Stockholm den 9 maj 1899.

På statsutskottets vägnar:

CHR. LUNDEBERG.

Bilagor.

Bil.

Riksstat

			Kronor.	ö.
Tillgångar och inkomster:				
Öfverskott å statsregleringarna för föregående år			21,316,000	—
Statsverkets inkomster:				
Ordinarie inkomster		22,541,000: —		
Bevillningar:				
Tullmedel	45,200,000: —			
Postmedel	10,800,000: —			
Bevillningsafgifter för särskilda förmåner och rättigheter	750,000: —			
Stämpelmedel	4,700,000: —			
Bränvinstillverkningsskatten	17,000,000: —			
Hvitbetssockertillverkningsafgiften	9,000,000: —			
Bevillning af fast egendom samt af inkomst	6,000,000: —	93,450,000: —	115,991,000	—
		Summa kronor	137,307,000	—

N:o 1.

för år 1900.

Utgifter:	Ordinarie.	Extra.	Summa.	Kronor.	ö.
Att utgå från statskontoret:					
Första hufvudtiteln	1,320,000 —	100,000 —	1,420,000 —		
Andra d:o	3,842,450 —	94,700 —	3,937,150 —		
Tredje d:o	629,250 —	4,500 —	633,750 —		
Fjerde d:o	27,461,078 —	6,390,372 —	33,851,450 —		
Femte d:o	7,484,840 —	13,134,760 —	20,619,600 —		
Sjette d:o	5,831,900 —	6,131,900 —	11,963,800 —		
Sjunde d:o	20,747,890 —	2,110,610 —	22,858,500 —		
Åttonde d:o	14,194,672 —	2,202,328 —	16,397,000 —		
Nionde d:o	3,429,450 —	1,540,000 —	4,969,450 —		
Utom hufvudtitlarne:					
Till anskaffande af ny rörlig materiel vid statens redan trafikerade jernvägar	— — —	5,590,000 —	5,590,000 —		
Till fortsättning af statsbanan mellan Boden och Ytter-Morjärv	— — —	1,000,000 —	1,000,000 —		
Till anskaffande af en ångfärja att insättas i ångfärjeförbindelsen mellan Malmö och Köpenhamn	— — —	1,000,000 —	1,000,000 —		
Summa	84,941,530 —	39,299,170 —	— — —	124,240,700 —	
Att utgå från riksgäldskontoret:					
Riksdags- och revisionskostnader samt aflöningar m. m., *förslagsvis*			792,000: —		
Räntor och afbetalningar å statsskulden		14,760,100: —			
efter afdrag af de till riksgäldskontoret ingående ränte- och kapitalbetalningar		4,135,800: —			
förslagsvis			10,624,300: —	11,416,300 —	
Afsättning till arbetareförsäkringsfonden				1,400,000 —	
Afsättning till underlättande af åtgärder för arbetares olycksfallsförsäkring och sjukkassors bildande				250,000 —	
			Summa kronor	137,307,000 —	

Bil.

Förslagsberäkning öfver riksgäldskontorets inkomster och

			Kronor.	ö.
Riksgäldskontorets kassabehållning den 4 maj 1899		1,619,750: 26.		
Kapitalfordran å tills vidare förräntade medel:				
emot uppköpta obligationer	940,985: 36.			
„ reverser och depositionsbevis	18,920,100: —	19,861,085: 36.		
Å särskild depositionsräkning insatta medel		13,000,000: —		
Utländska valutor		6,755,555: 56.		
Saldo å räkningar med utländska banker och bankirhus		208,733: 20.		
Fordran af liqvidations- och amortissementsfonderna		7,143: 26.		
Valutan för ett till konsortium för öfvertagande af 1899 års lån försåldt obligationsbelopp å nominelt		36,000,000: —	77,452,267	64
Inkomster:				
Kapital- och ränteinbetalningar å till vissa bestämda föremål anvisade låneunderstöd, som förfalla med 2,309,400 kronor, hvaraf beräknas inflyta		2,205,900: —		
Ränta å utbetalda belopp från odlingslånefonden		177,969: 43.		
D:o å lån till kongl. telegrafstyrelsen för fortsatt utveckling af statens telefonväsende		214,100: —		
D:o å riksgäldskontorets tills vidare förräntade medel		370,000: —		
D:o å det lånebelopp, som 1899 års Riksdag bemyndigat riksgäldskontoret att upptaga för att ställas till riksbankens förfogande		437,500: —	3,405,469	43
Upplåning:				
Vid 1898 års riksdag beräknad upplåning:				
för samma och föregående år	11,783,418: 57.			
„ år 1899	6,536:400: —	18,319,818: 57.		
För inlösen af återstoden af Skåne—Hallands jernvägsaktiebolags af riksgäldskontoret öfvertagna, till betalning den 15/7 1899 uppsagda obligationer		850,000: —		
Transport		19,169,818: 57.	80,857,737	07

N:o 2.

utgifter från och med den 4 maj 1899 till samma års slut.

			Kronor.	ö.
Utgifter:				
Riksdags- och revisionskostnader samt aflöningar m. m.:				
Riksdags- och revisionskostnader	250,000: —			
Kostnader för Riksdagens hus	15,000: —			
„ „ „ bibliotek	545: 84.			
Löner, arfvoden och expenser vid riksgäldskontoret	47,400: —			
Löner å indragnings- och pensionsstat vid d:o	8,400: —			
Aflöning, resekostnader och expenser för justitieombudsmannen och hans expedition	16,062:50.	337,408: 34.		
Annuiteter och räntor:				
Till Hans Maj:t Konungen		300,000: —		
Å 1889 års ränte- och annuitetsanslag:				
för 1880 års lån	1,726,609: 50.			
„ 1886 „ „	2,295,205: 56.			
„ 1887 „ „	1,756,764: —			
„ 1888 „ „	376,666: 67.			
„ 1890 „ „	572,973: 33.			
„ 1894 „ „	270,000: —			
„ 1899 „ „	630,000: —	7,628,219: 06.		
Ränta och amortering å Skåne—Hallands och Malmö—Billesholms jernvägsaktiebolags af riksgäldskontoret öfvertagna obligationslån	142,660: —			
Inlösen af återstoden af Skåne—Hallands jernvägsaktiebolags till d. 15/7 1899 uppsagda obligationer 850,000: —				
jemte derå upplupen ränta 5,312: 50	855,312: 50.	997,972: 50.		
Ränta och amortering å af riksgäldskontoret öfvertagna kommunlån		59,621: 81.		
	Transport	9,323,221: 71.		

			Kronor.	ö.
Transport		19,169,818: 57.	80,857,737	07
Vid 1899 års riksdag beviljadt lån till kongl. telegrafstyrelsen för fortsatt utveckling af statens telefonväsende		1,000,000: —		
Vid samma års riksdag medgifven upplåning af medel att ställas till riksbankens förfogande		25,000,000: —		
Kronor		45,169,818: 57.		
som minskas med:				
under tiden från den 3 maj 1898 verkställd upplåning genom försäljning af 1887 års 3 $^{6}/_{10}$ % obligationer	5,150: —			
af kongl. svenska aktiebolaget för jernväg mellan Köping och Hult i anledning af samma jernvägs försäljning återbetaldt anslagsbelopp	160,000: —			
af kongl. telegrafstyrelsen återbetalda lånemedel	487,500: —			
beloppet af till konsortium för öfvertagande af 1899 års lån försålda obligationer af samma lån, nominelt	36,000,000: —	36,652,650: —	8,517,168	57
Summa kronor			89,374,	6

			Kronor.	ö.
Transport		9,323,221: 71.		
Ränta å Gamla lånet, å Konung Carl XIII:s hemgiftskapital samt å Göta kanals reparationsfond äfvensom inlösningsprovision å Skåne—Hallands och Malmö—Billesholms jernvägsaktiebolags förfallna obligationer och kuponger		14,473: 36.	9,337,695	07
Utelöpande, förfallna obligationer af 1891 års tillfälliga lån			8,280	—
Köpeskillingar för försålda mindre kronolägenheter			1,007,218	50
Vid 1879 års riksdag till utgående från riksgäldskontoret anvisadt anslag, högst 4,000,000 kronor, för inköp af Hallsberg—Motala—Mjölby jernväg, återstoden		730: 31.		
Vid 1890 års riksdag anvisade medel, 250,000 kronor, till bestridande af ifrågakommande kostnader vid inköp af jernvägen mellan Luleå och norska gränsen, återstoden		49,984: 51.		
Vid 1898 års riksdag beviljadt anslag, 4,650,000 kronor, till påbörjande af en statsbana från Gellivare till riksgränsen, återstoden		1,950,000: —	2,000,714	82
Låneunderstöd till enskilda jernvägsanläggningar, 1896 års fond:				
Återstoden af 1897 års anslag 1,500,000 kronor		626,666: 67.		
1898 års anslag		1,500,000: —		
1899 „ „		1,500,000: —	3,626,666	67
Vid 1899 års riksdag beviljadt lån till kongl. telegrafstyrelsen för fortsatt utveckling af statens telefonväsende			1,000,000	—
Odlingslånefonden:				
1893 års anslag, återstoden af kronor 661,595: 47		511,595: 47.		
1894 „ „		32,446: 01.		
1895 „ „		63,301: 73.		
1896 „ „		116,604: 47.		
1897 „ „	1,000,000: —			
efter afdrag af för sistnämnda år beräknade, till kongl. statskontoret inflytande annuiteter å odlingslån	525,500: —	474,500: —		
1898 års anslag	1,000,000: —			
efter enahanda afdrag	571,800: —	428,200: —		
1899 års anslag	1,000,000: —			
efter enahanda afdrag	613,600: —	386,400: —	2,013,047	68
Till liqvidations- och amortissementsfonderna			47	14
Återbetalning till kongl. statskontoret af till riksgäldskontorets förvaltning öfverlemnade kassabehållningar			42,000,000	—
Till riksbankens förfogande af valutan för 1899 års lån			25,000,000	—
Beräknad behållning vid 1899 års slut			3,381,235	76
		Summa kronor	89,374,905	64

Bil.

Förslagsberäkning öfver Riksgäldskontorets

		Kronor	ö.
Beräknad behållning vid 1900 års början		3,381,235	76
Inkomster:			
Kapital- och ränteinbetalningar å till vissa bestämda föremål anvisade låneunderstöd, som under år 1900 förfalla med 2,711,100 kronor, hvaraf beräknas inflyta	2,543,600: —		
Ränta å 1885—1900 års hela anslag till odlingslånefonden	265,600: —		
D:o å riksgäldskontorets tills vidare förräntade medel	200,000: —		
D:o å lån till kongl. telegrafstyrelsen för fortsatt utveckling af statens telefonväsende	251,600: —		
D:o å det lånebelopp, som 1899 års Riksdag bemyndigat riksgäldskontoret att upptaga, för att ställas till riksbankens förfogande	875,000: —	4,135,800	—
Ersättning af statsverkets medel:			
Motstående för år 1900 upptagna riksdags- och revisionskostnader, aflöningar m. m. äfvensom annuiteter å de fonderade lånen samt räntor och amortering å öfrig statsskuld	15,552,100: —		
efter afdrag af den för riksgäldskontoret under samma tid beräknade inkomst af kapital- och ränteinbetalningar	4,135,800: —	11,416,300	—
Upplåning:			
till betäckande af motstående beräknade utgifter:			
för lån till enskilda jernvägsanläggningar	1,500,000: —		
„ odlingslånefonden	325,000: —		
„ inköp af bandelen Örebro—Frövi af Örebro—Köpings jernväg	160,000: —		
„ anläggning af en spårförbindelse mellan Frövi—Ludvika och Örebro—Köpings jernvägar	98,200: —	258,200: —	
Transport	2,083,200: —	18,933,335	76

N:o 3.

inkomster och utgifter år 1900.

				Kronor	ö.
Utgifter:					
Riksdags- och revisionskostnader samt aflöningar m. m.:					
Riksdags- och revisionskostnader			650,000: —		
Kostnader för Riksdagens hus			25,000: —		
„ „ „ bibliotek			4,500: —		
Löner, arfvoden och expenser vid riksgäldskontoret			76,350: —		
Löner å indragnings- och pensionsstat vid d:o			14,400: —		
Aflöning, resekostnader och expenser för justitieombudsmannen och hans expedition			21,750: —		
			Kr. 792,000: —		
Annuiteter och räntor:					
Till Hans Maj:t Konungen			300,000: —		
Annuitetsanslag:	Kapital.	Ränta.			
1880 års 3 1/2 % lån	1,633,500: —	3,424,632: 75.			
1886 „ 3 1/2 % „	254,666: 67.	2,031,625: 55.			
1890 „ 3 1/2 % „	369,777: 78.	1,139,475: 55.			
1894 „ 3 % „	132,300: —	540,000: —			
1899 „ 3 1/2 % „	— — —	1,260,000: —			
	= 2,390,244: 45.	8,395,733: 85.			
Ränteanslag:					
1887 års 3 6/10 % lån 1,756,764: —					
1888 „ 3 % „ 753,333: 33.	— — —	2,510,097: 33.			
Till fonden för extra amortering af statsskulden	369,100: —	— — —			
	Kr. 2,759,344: 45.	10,905,831: 18.	13,665,175: 63.		
Ränta å medgifven och beräknad, ännu icke verkställd upplåning			528,000: —		
			Transport 15,285,175: 63.		

			Kronor	ö.
Transport		2,083,200: —	18,933,335	76
för kompletteringsarbeten å bandelen Örebro—Frövi	237,500: —			
„ inköp af rullande materiel för linien Spånga—Frövi—Örebro	300,000: —			
„ fullbordande af statsbanan mellan Krylbo och Frövi jemte spårutvidgningar i Örebro	500,000: —	1,037,500: —		
„ fortsättning af statsbanan mellan Gellivare och riksgränsen		4,000,000: —		
„ fortsättning af statsbanan från Göteborg till Skee		2,000,000: —	9,120,700	—
Summa kronor			28,054,035	76

			Kronor	ö.
Transport		15,285,175: 63.		
Ränta och amortering å Malmö—Billesholms jernvägsaktiebolags af riksgäldskontoret öfvertagna obligationslån	70,340: —			
Ränta och amortering å af riksgäldskontoret öfvertagna, för teckning af aktier i Skåne—Hallands, Mellersta Hallands och Göteborg—Hallands jernvägsaktiebolag upptagna kommunlån	65,051: 81.	135,391: 81.		
Ränta å 4 % från 1900 års början till och med d. $^{20}/_{12}$ samma år å återstående d. $^{20}/_{12}$ 1907 förfallna köpeskillingen, 3,000,000 kr. för bandelen Örebro—Frövi af Örebro—Köpings jernväg		116,333: 33.		
Ränta å Gamla lånet, å Konung Carl XIII:s hemgiftskapital samt å Göta kanals reparationsfond äfvensom inlösningsprovision å Malmö—Billesholms jernvägsaktiebolags förfallna obligationer och kuponger, tillsammans kronor 15,226: 55 öre, som för motstående ersättningsbelopps utjemnande upptagas till		15,199: 23.	15,552,100	—
Låneunderstöd till enskilda jernvägsanläggningar: 1900 års anslag			1,500,000	—
Vid 1898 års riksdag anvisade medel till odlingslånefonden: 1900 års anslag		1,000,000: —		
efter afdrag för samma år beräknade, till kongl. statskontoret inflytande annuiteter å odlingslån		675,000: —	325,000	—
Vid 1899 års riksdag till utgående från riksgäldskontoret anvisade medel:				
för inköp af bandelen Örebro—Frövi af Örebro—Köpings jernväg	160,000: —			
„ anläggning af en spårförbindelse mellan Frövi—Ludvika och Örebro—Köpings jernvägar	98,200: —	258,200: —		
„ kompletteringsarbeten å bandelen Örebro—Frövi	237,500: —			
„ inköp af rullande materiel för linien Spånga—Frövi—Örebro	300,000: —			
„ fullbordande af statsbanan mellan Krylbo och Frövi jemte spårutvidgningar i Örebro	500,000: —	1,037,500: —		
„ fortsättning af statsbanan mellan Gellivare och riksgränsen		4,000,000: —		
„ fortsättning af statsbanan från Göteborg till Skee		2,000,000: —	7,295,700	—
Beräknad behållning vid 1900 års slut			3,381,235	76
		Summa kronor	28,054,035	76